

PÀTRIA

Publicació de l'independentisme unitari

23 d'abril del 2009. Núm 9

Crònica de les
conferències
independentistes

Mossos d'Esquadra:
recolzem la nostra
policia nacional

SANT JORDI

PATRÓ DE CATALUNYA

Recomanacions
patriòtiques:
llibres i tavernes
catalanes

Editorial

Sumari

Portada	1
Sumari i Editorial	2
Article	3
Conferència independentista	4
Conferència independentista	5
Activitats	6
Recomanem	7
Contraportada	8

La primera pedra

Aquests dies assistim a la col·locació de la primera pedra del front patriòtic tan llargament desitjat i esperat. La deserció del nacionalisme convencional i la traïció de l'independentisme institucional han accelerat el procés. També l'ha accelerat el fet que molta gent està farta d'esperar promeses i terminis i demana, aquí i ara, una nova força nacional que sigui digna del nostre poble i de la nostra història. És així i ho sabem tots.

Així doncs, nou anys després de la fundació del nostre partit, la formació està a punt de concretar el seu objectiu fundacional tàctic: la creació d'un front patriòtic nacional que conformi una força política unitària, nacionalista i democràtica. No és hora encara de dir sigles, logotips o noms de persones. És hora ara de definir un projecte, aglutinar persones i explicar-ho bé. Cal fer bé la sembra per recollir els fruits quan toqui. UNC està disposada a tot per dur a terme el nostre objectiu, a tot menys a una cosa: a la nostra ideologia i la nostra manera de fer.

No ha estat ni és un camí fàcil. Ben al contrari, ha estat un camí ple d'entrebancs, calúmnies i problemes. Ha estat una autèntica travessa del desert. Però ha estat una travessa de la qual UNC surt més forta i amb més militants que mai. Alguns han baixat del vaixell en algun moment de feblesa, però han estat molts més els que hi han pujat i s'han posat a remar com un més.

A tots ells, és el moment d'agrair-los l'esforç, la tenacitat i la voluntat. Sobretot, la voluntat. Perquè ens trobem davant un nou exemple del triomf de la voluntat.

Imatge de portada:
Vitrall de la Catedral d'Ely, Cambridgeshire, Anglaterra.

Article

Mossos d'Esquadra: un reconeixement merescut

Aquestes darreres setmanes hem vist atònits un exercici de criminalització de la nostra policia nacional a càrrec d'un combinat explosiu de mitjans espanyols i estudiants totalitaris. Arrel de les legítimes protestes contra el Pla de Bolonya, estudiants comunistes i no estudiants anti-sistema han ocupat les facultats públiques (públiques!) impedit l'accés dels estudiants, dels professors i dels mitjans de comunicació. Una cosa és protestar i una altra imposar la voluntat amb mètodes feixistes, facciosos i mafiosos amb l'amenaça de la violència.

I a sobre, quan la nostra policia restableix l'ordre, se'ls criminalitza i se'ls agredeix. Més greu encara: s'utilitza l'estelada per pegar-los. Utilitzar l'estelada (encara que sigui la groga) contra la nostra policia és una profanació i un ultratge innacceptable que demostra el caràcter deixat, brut i deshonorós dels que ho van fer. No són estudiants catalans: són escorrialles sense futur que només busquen fer mal a Catalunya i als seus símbols.

Per això volem denunciar des d'aquí aquests fets i fer una crida a donar suport a la nostra policia nacional. Si hi ha pomes podrides al cos de Mossos d'Esquadra, s'han d'apartar del cos, de la mateixa manera que només una minoria dels estudiants són totalitaris i feixistes. Reivindiquem el dret a protestar dels estudiants i el dret a l'ordre públic, pedra angular d'una societat moderna i lliure.

Per les vegades que calgui, nosaltres romandrem fidels a la nostra policia nacional. Ens ha costat moltíssim, i algunes persones han patit presó o mort, per tenir ara el minso autogovern que ens ha permès tenir el cos de Mossos d'Esquadra. Si hi ha elements nocius, s'han d'individualitzar i apartar del cos, però allò que no es pot tolerar de cap manera és la criminalització i assetjament del cos.

CORRUPCIÓ A LA POLICIA ESPANYOLA

Més enllà, però, d'aquest reconeixement, volem aprofitar l'ocasió per denunciar sense embuts una altra organització policial que sí que actua amb total impunitat al nostre territori sense que se li demanin explicacions. Ens referim a la policia espanyola, que actua a casa nostra sota el nom de Cuerpo Nacional de Policía (CNP), donant per entès que "nacional" fa referència a la seva nació, és a dir, a Espanya.

Aquestes mateixes setmanes hem vist com alguns dels alts càrrecs d'aquest cos han estat detinguts per corrupció, perquè presumptament acceptaven suborns de grans proxenetes propietaris de lo-

cals a canvi d'informació per evitar les batudes policials. És a dir, que els alts comandaments estaven directament vinculats al negoci repugnant de la prostitució, amb la conseqüent explotació de noies estrangeres i esclavatge sexual que això comporta.

Només alguns opinadors valents han indicat que aquest fet és gravíssim i demostra que hi ha corrupció policial i que, sovint, està enclavada a la mateixa cúpula del cos. Per això, des d'aquestes modestes pàgines, reiterem la nostra exigència que les forces policials i militars estrangeres abandonin amb caràcter d'urgència el territori nacional i tornin a la metròpoli, d'on mai haurien d'haver sortit.

Roger Balestui

1era. Conferència

Construint el front patriòtic

Els dies 7 de febrer i 4 d'abril es va dur a terme, en dues sessions i a Barcelona, la conferència de debat independentista. Aquesta conferència va néixer a partir de diverses experiències diferents que coincidien en la necessitat d'unir l'independentisme combatiu en una única plataforma. La renúncia permanent de CiU i la traïció d'ERC han deixat milers d'independentistes i nacionalistes sense referents polítics, una situació que s'agreuja dia a dia amb l'ofensiva espanyolista que patim, l'espoli fiscal que no té aturador i la inseguretat legal d'un Estatut que ja va néixer mort.

Moltes entitats i partits van participar en les dues sessions, així com patriotes a títol individual. La conferència va tenir dos carrils: un dedicat a les entitats no partidistes i un altre dedicat a les organitzacions polítiques amb ganes de fer una acció electoral. La primera iniciativa es va cloure amb una interessant proposta del Cercle Català de Negocis (CCN), en el sentit d'aplegar el màxim nombre d'entitats cíviques per tal d'assolir un pla de treball sobiranista que treballi a partir de diferents comissions.

La segona iniciativa va servir per posar la llavor d'allò tan anhelat per molts patriotes de bona fe: la creació d'un ampli front patriòtic nacional amb caràcter permanent i enfocament electoral encaminat a la conquesta de la majoria del Parlament (en solitari o amb aliances) per proclamar l'Estat català. Com veieu, el projecte és ben senzill i sembla mentida que no s'hagi dut a la pràctica fins ara. És per això que cal congratular-se pel triomf ideològic del front patriòtic per davant d'aquells que volen sempre lligar la independència a d'altres ideologies. Com deia aquell, "qui lliga la independència nacional a una altra cosa, realment allò que vol és aquesta altra cosa i no la independència nacional". És per això que es va aprovar un manifest i diverses organitzacions es van conjurar per bastir un nou projecte a mitjà termini amb la mirada posada en les eleccions al Parlament de Catalunya, previstes per al proper any. Això no vol dir necessàriament la dissolució de cap partit ni organització, ja que les maneres de treballar són moltes i diverses. Allò realment important, més enllà dels nous noms i els engranatges d'encaix, és la posada en comú d'una estratègia i d'un treball conjunt. És el moment de ser generós, d'abandonar el tacticisme i de pensar en global. Hi ha lloc per tothom excepte per aquells que vulguin alguna altra cosa que no sigui la feina conjunta per la independència. Els que vulguin instrumentalitzar el nou projecte i pensin en singular, no cal que s'hi sumin.

El manifest final de les organitzacions amb voluntat electoral va ser el següent i va ser subscrit pel Partit Republicà Català (PRC), Unitat Nacional Catalana (UNCat), l'Associació Germans Badia, Som Deu Milions, el Projecte 66, el Fòrum d'Esquerres de Sabadell, la Coordinadora Ecologista Independentista (CEI), l'organització juvenil Nosaltes Sols i Girona Independentista i Republicana (GIR).

Independentista

CRIDA AL CONJUNT DELS SOBIRANISTES CATALANS COMPROMÍS PER LA INDEPENDÈNCIA NACIONAL DE CATALUNYA

Després de les reflexions i opinions exposades en la passada Conferència de Debat Independentista, celebrada a Barcelona el 7 de febrer del 2009, la primera conclusió és que ja ha arribat l'hora que el conjunt del sobiranisme català faci un pas endavant. Amb trenta anys de vigència de la Constitució Espanyola, la majoria del poble català ha pres consciència que dins aquest marc juridicopolític, sota la denominada monarquia parlamentària espanyola, no hi ha cap possibilitat que Catalunya pugui recuperar ni els mínims de llibertat i sobirania nacionals necessaris per evitar desaparèixer com a realitat nacional. Una constatació que s'ha tornat a evidenciar dolorosament en el recent i frustrat procés de negociació del nou Estatut, en el fracassat intent de posar fi a l'espoli fiscal de què és víctima Catalunya, i el conjunt dels Països Catalans, sota dominació espanyola, i en els constants i creixents atacs, menyspreus i insults a la nostra realitat nacional i a la nostra llengua i identitat.

Les persones i organitzacions sotasignades, conscients de la importància del moment històric present, creiem que ja no es pot perdre més temps deixant que Catalunya sigui saquejada i humiliada en tots els àmbits. Per tant, davant d'aquest poble nostre, que entenem com a conjunt de dones i homes lliures, de tot origen i condició, subjecte del legítim dret a decidir lliurement el futur de la nostra nació en un règim de plena llibertat col·lectiva:

ACORDEM solemnement respectar i aplicar el Compromís per la Independència Nacional de Catalunya expressat en els punts següents:

- 1.- Promoure una candidatura única en les properes eleccions al Parlament de Catalunya (previstes l'any 2010) que tingui com a objectiu primer i prioritari l'assoliment de la independència de Catalunya per mitjans democràtics i el ple reconeixement internacional de l'Estat català.
- 2.- Assegurar una majoria parlamentària de com a mínim 68 diputats, que permeti la formació d'un govern amb el mandat prioritari de fer efectiva la independència de Catalunya en un termini màxim de tres anys, a través d'un pronunciament sobiranista d'aquest Parlament en aquest sentit, i la ratificació, si les condicions o circumstàncies ho requereixen mitjançant un referèndum.
- 3.- Garantir que en cap cas i sota cap circumstància no es formarà govern amb cap força política que no subscrigui els punts d'aquest Compromís per la Independència Nacional.
- 4.- Continuar units, si no s'assoleix la majoria necessària en les eleccions del 2010, en les successives convocatòries electorals fins a aconseguir-la, amb el compromís de treballar per la conscienciació nacional, la defensa de la identitat catalana, els interessos dels ciutadans catalans i el seu benestar social.
- 5.- Ajudar activament i solidàriament les persones i forces polítiques sobiranistes dels altres països de la nació catalana a desenvolupar processos paral·lels a aquest que ara iniciem al Principat de Catalunya.

Amb aquest objectiu, emplacem el conjunt de les persones i forces sobiranistes de Catalunya a signar aquest Compromís.

Barcelona, 4 d'abril del 2009

Comissió organitzadora de la Conferència de Debat Independentista

Activitats

Unitat Nacional Catalana present a les manifestacions de Brussel·les i Perpinyà

El passat dia 6 de febrer, la societat civil catalana va organitzar i teixir amb èxit una marxa històrica. Milers de catalans i catalanes van omplir els carrers del centre de Brussel·les amb un objectiu clar i sense matisos: exigir el dret a l'autodeterminació i reclamar un Estat propi dins de la Unió Europea (UE). La plataforma "10 Mil a Brussel·les per l'autodeterminació" va demostrar a la nostra casta política, adormida i pactista, que cal explorar totes les vies possibles per reclamar el dret a existir. Almenys, gràcies a la marxa, és va aconseguir una cosa que els eurodiputats catalans no havien intentat mai: internacionalitzar el conflicte entre Catalunya i Espanya i obtenir un ressò mediàtic molt notable als mitjans belgues i d'altres països europeus.

Unitat Nacional Catalana (UNC) es va adherir des del primer moment a aquesta marxa cívica, i una expedició d'unes desenes de militants i simpatitzants van viatjar fins el cor d'Europa amb l'estelada i la creu de Sant Jordi. Una vegada es va acabar la manifestació i es va llegir el manifest de tancament, els patriotes catalans es van intercanviar banderes amb els amics de Flandes, els quals també lluiten des de fa temps per tenir un Estat propi, una fita que estem convençuts que aconseguiran abans que nosaltres.

Per altra banda, a finals del 2008, també vam ser presents a la Diada de la Catalunya del Nord, celebrada aquest any el 8 de novembre. Militants d'UNC i les seves joventuts Nosaltres Sols! vam organitzar un autocar per assistir a la manifestació de Perpinyà. Aquesta Diada recorda la desfeta del 7 de novembre de l'any 1659, quan França es van annexionar les comarques del nord de Catalunya per la força, en aplicació del Tractat dels Pirineus. Paral·lelament també es va celebrar a la capital del Rosselló la cloenda del Correllengua 2008, que reivindicava l'oficialitat de la llengua catalana en aquelles contrades.

Un fet il·lusionador, que cal destacar, és la presència per primera vegada de l'independentisme unitari a la manifestació de Perpinyà. Juntament amb simpatitzants i altres partits nacionalistes, vam formar un bloc a la cua de la manifestació que feia goig i despertava l'admiració dels nostres germans del nord. Les estelades blaves, les banderes amb els grifons i les creus de Sant Jordi donaven color, i els nostres càntics no donaven peu a la confusió: "Perpinyà és català!". Fent-ho així, vam deixar ben clar a tothom que nosaltres mai no renunciarem a un pam de terra catalana. Cap patriota català digne d'aquest nom no renuncia a la Catalunya del Nord; ja ho diu la dita, "no perdem el nord".

Recomanem

Lluís Escaler, un exemple a seguir

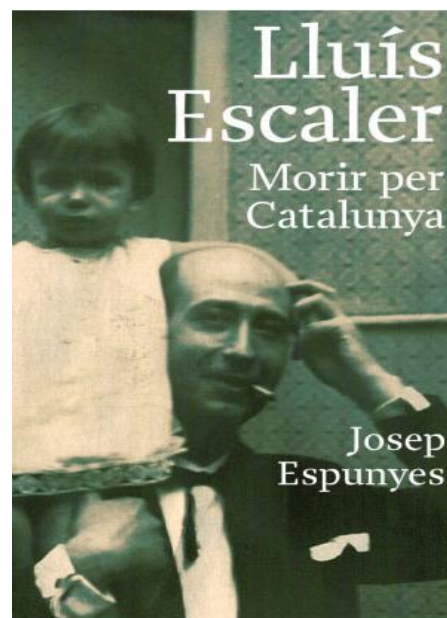
La recuperació de la memòria històrica dels nostres referents patriòtics avança a bon ritme. Després de la divulgació de figures llegendàries com Josep Dencàs, els germans Josep i Miquel Badia o el mític Daniel Cardona, arriba el moment de treure de l'oblit un altre home exemplar: Lluís Escaler i Espunyes. Per recordar-lo i reivindicar-ne la figura, Josep Espunyes ha escrit un llibre sobre la seva vida que ha sortit no fa gaire mesos. El llibre, editat per Pòrtic, es titula "Lluís Escaler: morir per Catalunya" i recull la seva biografia així com diversos documents, com ara cartes, fotografies i dibuixos que va fer aquest home la memòria del qual mereix ser honorada.

Escaler va néixer a Oliana el 1897 en el sí d'una família benestant i catalanista. De ben jove es traslladà a Barcelona, on estudià peritatge agrònom. De seguida s'interessà per la política i entrà dins el nacionalisme que naixia aquells anys. Tot i que inicialment fou simpatitzant de la Lliga Regionalista, ben aviat entrà a militar a la Unió Catalanista seduït pel carisma del gran doctor Domènec Martí i Julià. El 1919 s'incorporà a la Federació Democràtica Nacionalista (FDN), que aglutinà elements nacionalistes radicals, i el 1922 s'integrà a Estat Català (EC), organització on tingué diverses responsabilitats i en fou un dels principals activistes. Més endavant es distancià de Francesc Macià i participà en la fundació de Nosaltres Sols!, organització de la qual fou el primer president. Va col·laborar activament amb el Centre Comarcal Lleidatà, una venerable entitat encara existent al centre de Barcelona, i amb l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

Professionalment, es va dedicar a treballar en el món del comerç amb un cert èxit. També va ser un gran investigador i divulgador de les tradicions i la filologia. Així, va recollir moltes dites i històries populars, que va deixar escrites i documentades. Escaler es va casar i va tenir descendència.

Aquesta vida activa al servei del país es va estroncar amb el cop feixista del 1936 i la Guerra d'Espanya. El 6 de febrer del 1939 va ser detingut per les tropes d'ocupació franquista i condemnat a mort. El dia 23 d'abril del 1939, ara fa setanta anys, va ser afusellat al camp de la Bota juntament amb nou militants catalanistes més.

Per a tu, Lluís, i per als teus companys assassinats, la victòria és l'homenatge!

Obren més tavernes catalanes

En poques setmanes han obert a casa nostra dues tavernes catalanes que s'afegeixen als espais d'oci que estan fets en clau nacional i sense complexos. A més, i això ens fa especialment feliços, tots dos espais recullen l'esperit i l'estètica del molt enyorat Jimmy Jazz d'Igualada, el primer bar del rotllo que no va caure en baralles sectàries i que acollia tothom sobre la base d'un independentisme transversal.

El primer en obrir va ser el Bar La Terra, el dia 13 de març, a la ciutat de Vic. El bar és molt gran i la inauguració va ser presidida per dues grans estelades blaves. Va ser un èxit total de públic i des d'aquí animem

els seus responsables a tirar endavant el projecte. També animem la bona gent de la comarca d'Osona a deixar-s'hi caure per prendre qualsevol de les seves excel·lents cerveses catalanes.

El segon local és Les Forques 1642, que va obrir les seves portes a la ciutat de Lleida el dia 20 de març. Aquest bar fa bandera de la gresca catalana i de les begudes de la terra, raó per la qual té un gran assortit de licors, cerveses i altres begudes del país. Al local també hi ha, segones ens han dit, revistes i publicacions en català. Per cert, aquest local dedica els dijous als universitaris i ofereix cerveses a un euro. Dit queda.

C.de la Rambla, 25
VIC
info@laterra.cat

www.laterra.cat

Alfred Perenya, 71
LLEIDA

www.lesforques.cat

3r. APLEC DE LA UNITAT

Dia del Partit

Montgrony

06.07.09

APUNTA-T'HI

Més informació:
correu@unitat.org

www.unitat.cat